

De combustione corporis humani spontanea : dissertatio inauguralis medica ... / auctor Augustus Vilter.

Contributors

Vilter, August.
Friedrich-Wilhelms-Universität Berlin.
Royal College of Surgeons of England

Publication/Creation

Berolini : Typ. Nietackianis, 1843.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/qsbjcsz4>

Provider

Royal College of Surgeons

License and attribution

This material has been provided by This material has been provided by The Royal College of Surgeons of England. The original may be consulted at The Royal College of Surgeons of England. where the originals may be consulted. This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

DE
COMBUSTIONE CORPORIS HUMANI
SPONTANEA.

DISSERTATIO

INAUGURALIS MEDICA

QUAM

CONSENSU ET AUCTORITATE
GRATIOSI MEDICORUM ORDINIS

IN

ALMA LITERARUM UNIVERSITATE
FRIDERICA GUILIELMA

UT SUMMI

IN MEDICINA ET CHIRURGIA HONORES

RITE SIBI CONCEDANTUR

DIE IV. M. AUGUSTI A. MDCCCXLIII.

H. L. Q. S.

PUBLICICE DEFENDET

AUCTOR

AUGUSTUS VILTER

NAUENSIS.

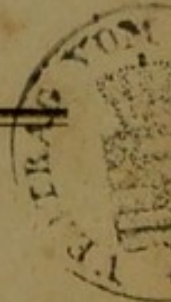
OPPONENTIBUS:

A. MEISNER, med. et chir. Dr.

CH. ZWICKE, med. et chir. Dr.

A. PAWLOWSKI, med. et chir. Cand.

BEROLINI, TYPIS NIETACKIANIS.

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

SPOT 1/1A

DEPARTMENT OF

LIBRARY SERVICES

UNIVERSITY OF TORONTO

128 St. George Street, Toronto, Ontario M5S 1A5

TEL: (416) 978-2811

FAX: (416) 978-2812

STANDARD LIBRARY ABBREVIATIONS

1987-1988 EDITION

REVISED

LIBRARY SERVICES

UNIVERSITY OF TORONTO
LIBRARY SERVICES
128 St. George Street
Toronto, Ontario M5S 1A5
TEL: (416) 978-2811
FAX: (416) 978-2812

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

V I R O

DOCTISSIMO, CELEBERRIMO,

HUMANISSIMO

B A L Z,

MEDICINAE ET CHIRURGIAE DOCTORI,

HASCE
STUDIORUM PRIMITIAS

GRATO ANIMO

D. D. D.

AUCT

D E

COMBUSTIONE SPONTANEA.

Incendium corporis humani sponte, vel e levissima
causa ortum, contemplanti phaenomenon tam
mirificum esse videtur, ut viri haud pauci vel do-
ctissimi atque experientissimi huic rei explicandae
nequidquam summam operam dederint, multi rem ef-
fectam habuerint, alii prorsus negarint.

Postquam autem multa hujus rei specimina col-
lecta, accuratiusque observata sunt, sine ullo dubio
hanc comprobant confirmantque. Idque eo ma-
gis, quum novissimi doctrinarum physicarum, chemi-
carum, totiusque scientiae naturalis maximi progres-
sus rem multo faciliorem explicatu reddiderint.

Ut autem hac de re, hucusque satis ambiguá,

recte sentiri et recte judicari queat, historias fe-
omnes ad hunc diem cognitae et doctorum virorum
de ipsis sententias colligendas atque inter se com-
parandas et tunc demum rem ipsam justo ordi-
tractandam censeo.

PARS PRIMA.

HISTORIA INCENDII C. H. SPONTANEI.

Rem si propius et accuratius perpenderit, facile intelligemus, etsi ea tantum incensio appellari posset spontanea, quae sine ulla causa visibili et externa orta, tamen omnes combustiones, quae e minima causa ortae videantur, ut magno diroque effectui vix respondeant, huc referri. Phaenomenon unum esse aliorum phaenomenorum, de quibus auctores usque ad recentiora tempora altum servarunt silentium, satis constat.

Quae Tacitus de oculis Tiberii lucentibus retulit, nihil huc facere, neque fere quidquam earum rerum, quas in libris antiquis de ignibus circum na-

vium malos ludentibus legimus, qui Castoris et Pollucis, recentioribus autem temporibus Sancti Eligii vocabantur, per se satis liquet. Ignes autem hujus generis electrici, quum nisi ad substantias summe inflammabiles incendendas inservire nequeant, aliam tantum, eamque posteriorem partem »causam incendii nostri sufficientis« exhibere possunt.

Minime vero tanta apud veteres rei jam admodum agitatae ignorantia mira videri potest, quum causas sat superque sufficientes vetarent, tunc rei naturam dignissimae cognitionem percrebrescere. Etiam cognitum, veteres quidem interdum sese inebriasse tamen vino tantum et ejusmodi liquidis subspirituosis ad inebriandum uti potuerunt. Quum autem ex tabulis additis facile pateat, spiritum frequentiores incensionis spontaneae causam exhibere, hujus incensionis casus antiquis temporibus rarissimos tantum fuisse, facile intelligemus.

Alterum cognitionis incendii spontanei impedimentum ante et paulo post typographicam inventam artem facile defectus commercii publici literarii defectusque relationum esse potuit: unde quin factum sit, ut plures talium incendiorum casus vel oblivioni dati, vel tam sero perscripti sint, ut fabulae haberentur, nec amplius crederentur, non dubito. Neque

aus denique priorum temporum superstitio efficere
 tuit, ut unus alterve talis incensionis casus con-
 to occultaretur, ne ob membrum familiae nobilio-
 tali modo absumptum in totam familiam vertere-
 ignominia, eique in perpetuum infligeretur.

Saepius enim alias nuntiatum esse, vel nunc in-
 dum inter homines inferioris ordinis nuntiari de
 agulis hominibus, praesertim feminis e cubiculo
 usso a diabolo ablatis, praeter squalorem foetidis-
 num, qui e cineribus foetentibus ex incensione et
 mbustione spontanea relictis verisimiliter constitui-
 r, nihil de se relinquentibus, satis constat.

Historias conflagrationum c. h. spontanearum,
 quotquot mihi innotuerunt et memoratu dignae vi-
 entur, ordine chronologico referam.

Casus I. in Dania ante 1669 oblatus.

Thomae Bartholini de luce hominum et bru-
 rum Libri III. Hafniae 1669.

Plures enarrat historias hominum incendio aut
 rorsus sponte aut fere sponte peremptorum, nec non
 artium singularum in hominibus atque in brutis
 praesertim in porcibus eodem modo incensarum.

Refert enim, Clarium Cornelium Gemmam nar-
 tasse, e vagina mulieris Thuringae inter dolores ad

partum vehementissimos flammam magnam fortiter
detonantem subito exiisse.

Casus II. in Dania ante 1674 oblatus.

Auctoris ejusdem observationes medico-physicae in Actis medicorum Hafniensium. Vol. I. Hafniae 1674.

Vetula propectae aetatis, quae per tres annos spiritu vini maxime erat abusa, in sella straminis haerens tota fere combusta inveniebatur, ita ut solum pars aliqua cranii et extremae digitorum phalangae restarent.

Casus III. in Hollandia ante 1680 oblatus.

Steph. Blanchard collectan. medico-physicor. Centuriae VII. Amstel. 1680.

Narrat incendii spontanei casum, quem solum dignum censuit celeberrimus Haller, ut ipsum in sua bibliotheca medico-practica, Vol. III. pag. 433 repeteret.

Casus IV. ante annum 1745 oblatus.

Cromwel Mortimer in philosoph. transactionibus of the Royal society of London. 1745.

Femina 60 annorum prope focum suum con-

ata inveniebatur, ita tamen, ut magna capitis pars
omnes quattuor extremitates restarent. Vesti-
menta infantis prope corporis combusti reliquias in-
jecta jacentia conspiciebantur.

Casus V. et VI. in Gallia anno 1745 et 1749
oblati.

Claude Nicolas le Cath. Mémoire sur les
incendies spontanés de l'économie animale. Paris
1753.

a) Anno 1745 mulier, spirituosorum fortiorum
potui valde dedita, sesquipedem circiter a camino
in cubiculari humi concremata inveniebatur, solis
capitis extremitatumque aliquot partibus relictis.

b) Anno 1749 vetula 80 annorum, summe ema-
ciata, quae jam per plures annos nihil nisi spiritum
vini assumpsisse dicebatur, in sella ante caminum
sedens concremata est reperta. Ignis non nisi sce-
leton in statu carboneo reliquerat, sellam autem fu-
iginoso solummodo colore tinxerat et smegmate squal-
ido unxerat.

Casus VII. in Italia 1763 oblatus.

Jo. Fortun. Bianchini in philosoph. transact.
of the Roy. Society of London No. 476.

Mulier 62 annorum, quae balneis e spiritu camphorato paratis saepissime erat usa, ad quatuor pedes in solo jacens concremata vel combustione assumpta inveniebatur, cranio tantum, parte faciei tribus digitis tantum relictis.

Casus VIII. in Gallia 1767 oblatas.

Bradford Wilmer in philos. transactions for the year. 1774. Vol. 64. No. 35. pag. 340.

Femina 50 circiter annorum, in urbe Conventum vivens, potuum spirituosorum abusui summe erat dedita, ut jam dudum unam pintam usque duas Anglicas spiritus sacchari quotidie assumeret et sic inebriata cubitum iret. Postremo mane reperti sumus humi jacentes sordidi foetentesque cineres, in quibus femur solum unum et crus cum pede intacta conspiciantur. Ceterum candela in sella ad lectum plane exhausta, vestis parietis lignea magna ex parte in carbonem redacta, vestis autem foeminae partes molles linteae prorsus illaesae reperiuntur.

Casus IX. in Italia oblatas.

Joseph Bantaglia in Giornale di Firenze 1786.

Sacerdos, itinere per diem peracto, vesperi cu-

tum iturus subito concidit. Strepitu audito eandem
 omum inhabitantes accesserunt, et sacerdotem humi
 prostratum et levi flamma circumdatum invenerunt.
 flammam appropinquantes tandem extinxerunt. J.
 Bantaglia, postero die advocatus, integumenta
 extri lateris eaque omnia, quae inter humerum et
 mur ejusdem lateris sunt, penitus ambusta et pror-
 us fere a carnibus soluta, postea gangraenescentia
 periebat. Mox et aliae partes sphacelo sunt cor-
 eptae, aegerque, putrida materia per alvum deposita,
 vomitu continuo vexatus, sopore alto exspiravit.
 Nullum in totius morbi decursu dolorum aliarumve
 affectionum sensitivarum indicium apparuit. Putredo
 autem jam ante mortem tam erat progressa, ut cor-
 pus foetorem intolerabilem exhalaret. Aegrotus us-
 que quartum post incendium diem vixit. Juxta humi
 acentem lumen in lampade vivum conspiciebatur.
 Num misere mortuus ante decessum spirituosus abusus
 sit, a Jos. Bantaglia non refertur.

Casus X. in Gallia 1820 oblatus.

Hellis (in Journal général de Médecine. 1826.
 Avril) hunc casum narrat:

Mulier 57 annorum nocte, postquam e more suo
 plurimo spiritu vini inebriata, lectum petierat; com-

bustione mulieris fere totius ex utensilibus per totum cubile disjacentibus praeter ligni caudicem, cui resere absunta ventre injacebat, nihil erat tactum.

Casus XI. in Gallia 1820 oblatas.

Charpentier in Revue médicale ou Bulletin de la Faculté de Médecine de Paris. 1820. No. 1 pag. 112.

Mulier 90 annorum ejusque ancilla 70 annorum cubiculum tenere commune, in lectis duobus tam singulae dormientes. Utraque perparvum edebat matrona autem jam per aliquot annos multum spiritus Coloniensis compositi quotidie vel ad ebrietatem hauserat; ancilla contra vino bono aromatico calido saepissime se inebriaverat. Vesperi 12. Decbr. anni 1820 foetor empyreumaticus in cubiculi harum mulierum vicinitate perceptus est quidem, sed aliis causis adscriptus neglectus est. Insequente mane autem totum cubiculum repletum fumo foetidissimo inventum est, solum ubique squalore madens humidum corpus senioris mulieris in lecto ustulatione absumtum videbatur, capite et lobulo cutis e collo solite relictis. Lectus ancillae vacuus et plane intactus apparuit. Ancillae corporis autem nil praeter crus dextrum tibiali et calceo adhuc indutum, quoniam

risimiliter ancilla heram obtegendero servare erat nata, repertum est. In camino ne vestigia quidem vis, praeter candelabrum sine candela et aliud candelabrum in solo positum, cujus candela per nobilissimam noctem consumpta videbatur, reperta sunt.

Casus XII. in Gallia 1821 oblatus.

Froriep's Notizen aus der Natur- und Heilkunde. VI. No. 103.

Civis Vatin 60 annorum, longus et obesus, per multos annos jam desidia et inertiae deditus, vitiosorum potui immodice indulserat. Anno 1821 22. Febr. fumo spisso et foetido ex ejus cubiculo prorumpente, cadaver in solo est repertum flamma viva circumdatum. Igne non nisi multa aqua inversa extincto, fumoque empyreumatico disperso in cubiculo obstante pruna et adeps multae aquae per flammam dispersae innatans conspecta sunt. Facies livida et obscure livida, colli carnes fere totae igne consumptae, at columna vertebralis intacta relicta, ut minus ope caput trunco adhaereret. In latere sinistro ventriculus et partes adjacentes, costae ejusdem lateris, uti humerus igne erant absorptae. Dexteris partes praeter manum ventriculo impositam tactae omnes relictae. Ex intestinorum abdominis

thoracisque serie non nisi hepar, pulmones cum coram
 corrugata quidem, satis tamen cognoscenda reperit.
 Os ilium sinistrum cum femore sinistro prorsus igne
 consumptum, crus sinistrum a genu quidem solutum
 sed leviter tantum adustum repertum. Praeterea reliqua
 aliae cubiculi omnes igne intactae inventae sunt,
 cuncta incensionis et combustionis spontaneae signa
 appaerent.

Casus XIII in Gallia 1822 oblatus.

Clariss. Julia de Fontanelle in Revue médicale. 1822. Conf. Froriep's Notizen. IV. No.

Petrus Raynateau, faber ferrarius in pag. Leognan, 40 annos natus, sobriam omnino agens vitam nec nunquam spirituoso potui nimium indulgens, anno 1822 die Sept. quinto ex urbe Burdigala domum rediit per aërem calidissimum. Viam suam sub solis radiis alacriter persequens, versus quartam horam pomeridianam ictum fortem ad femur dextrum subito persensit, nulla causa exterua conspecta. Gressus aliquot ultiores vix emensus, circa dextrae manus juxta femur modo percussum dependentis digitum indicem flammam subcaeruleam vidit ludentem, qua mox et digitus ejusdem manus medius circumdatus est. Manum igitur totam in braccis

ndit, at hae quoque flammis perfunduntur subcaeleis. Jam manum sinistram ad dextrae auxilium movet, sed haec quoque corripitur igne deleterio. Manum igitur utramque sub caespite humido condit, ignibus sic extinctis in domum haud multum distantem perguit. Ibi fumum semper adhuc ex utriusque manus digitis surgentem multa demum aqua comscuit. Ulcera ex ambustione relicta per insequens duos menses sensim sensimque sunt persanata.

Casus XIV. Hamburgi 1825 oblatus.

Fricke in der Zeitschrift f. d. ges. Medicin. arg. Heins, puella 17 annorum, habitus tenelli, anno 1825 d. 21. Jan. vespere, dum nendo vacat, subito ardorem totum corpus permeantem maxime in digito sinistrae manus indice persensit. Mox flamma quoque digitum circumfusum conspexit subcaerulea, quam aqua plurima extinguere non valuit, qua tamen largiter applicato lacte denique mitigata, aërota multis ambustionis laesionibus affecta evasit. die deinde sequenti in nosocomium aegra recepta, post duos menses curata est.

Casus antea narrati memoratu digni mihi videntur, sed multi quoque alii ab autoribus sunt de-

scripti; mihi autem per opusculi terminos arctiore tantum licet, quod longum est omnibus his de scriptis accuratius referre, breviter, quibus in operibus ista inveniantur, tradere. Vide igitur:

Gazette salulaire de Bouillon. 1777. pag. 11
Journal de Médic. 1779.

Merille et Muraine in Journal de Méd. T. 1
59. pag. 140. 440.

Félix Vicq-d'Azyr in Encyclopédie méthodique de la Roche. 1790.

Pierre Aimé Lair, Essai sur les combustions humaines productes par un long abus des liqueurs spiritueuses etc. Paris 1800.

Christ. Ritter, Ueber Selbstverbrennungen in org. und leblosen Körpern. Hamb. 1804.

H. Kopp, Diss. de causis combustionis spontaneae in c. h. factae. Jen. 1800.

Ejusdem Ausführliche Darstellung und Untersuchung der Selbstverbrennung des menschl. Körpers. Frankf. a. M. 1811.

Medicinal Repository. New York 1805. Vol. V

Köster, Diss. de combustione c. h. spontanea. Jen. 1805.

Pfeiffer, Diss. de combust. c. h. spont. Gottingae 1809.

Proteau in Salzburg. med. chir. Zeitg. 1805.
pag. 284.

Braun, zur Lehre von der Selbstverbrennung,
in Henkes Zeitschrift. Erl. 1827. pag. 73 — 92.

Alph. Devergie in Diction. de Méd. et de
Chir. pract. par Andral etc.

Dupuytren in Leçons cliniques. 1830

Demazy in Archives générales de Médecin.
839.

Corn. van Brougham, Ueber das vorzugs-
weise durch unmässigen Genuss spirituöser Getränke
entst. Selbstverbrennen. Quedl. und Lp. 1835.

Willbergs Jahrbuch der gesammten Staats-
arzneikunde. Bd. IV. Heft. 3. pag. 369.

PARS SECUNDA.

PHAENOMENOLOGICA.

Quam vocare consuevimus incensionem vel com-
bustionem spontaneam, huncce plerumque in modum
procedere solet: homines, cladi peculiari atque miser-
rimae obnoxii, omnes fere sunt vetulae obesae, quae
liquores spirituosos fortiores interdum noctuque lar-

giter haurientes, necopinato inveniuntur in solo prostratae et maximam partem igne lento consumptae ita ut plerumque nihil nisi caput cum incluso cerebro, et aliquae minores majoresve extremitatum reliquiae, de intestinis autem thoracis et abdominis globulus tantum informis squalidus relictus conspiciantur.

Aër cubiculi reliquias corporis concremati circumdans, fumo foetidissimo empyreumatico, ex ustulatis partibus animalibus orto, scatere solet.

Negari vix potest, halitum vel mere respiratorium vel insimul perspiratorium cutis, spiritu vini vel aethere quodam et gase inflammabili scatentem levissima aliqua caussa incendi et ignem deinde sensim sensimque in interiores hominis partes descendere, ipsasque non, ut vulgo creditur, aperto igne et flamma, sed interne gliscente et ustulante destrui. Quod verisimilius videtur, quum flammula, quam primi ad tales combustiones accedentes haud raro conspexere, infusa aqua augeri potius quam extinguere sit visa.

Quae quidem res minime mira nobis videbitur, si intellexerimus, flammulam istam particulis volatilibus et oleosis tantum e massa tota ustulante procedentibus effici nutririue.

Flammula levissima, vapore spirituofo aethereove
 t gase hydrogenio phosphorico, quae e partibus
 stulantibus assurgunt, nutrita, carnes subjacentes
 stulantes lambendo quasi deambulat. Hinc facile
 t, ut flammulae ipsae ab appropinquantibus recedere
 el prorsus aufugere et disparere videantur. Ex
 adem ratione varia combustibilia hasce ustrinas
 rcumdantia plerumque illaesa vel minus tamen igne
 ffecta reperiuntur.

Res lignae et ipsae lineae, alias facile com-
 ustibiles, tacito tantum igne ustulatae reperiuntur,
 uum istae flammulae spirituosae leviores sint, quam
 uae ignem vere flammantem excitent.

PARS TERTIA.

AETIOLOGICA.

Momenta ustulationis c. h. caussalia.

Quam spontaneam vocare solemus c. h. ustula-
 onem internam, is est processus chemicus morbo-
 us, cujus ortus duobus nititur momentis caussalibus,
 interno sive praedisponente et externo sive occasio-
 ali.

Quaenam caussae c. h. incensionem efficiere queant?

De corporis humani incendibilitate tantopere dissenserunt viri magnam partem doctissimi et experientissimi, tamque abstrusae de ipsa prolatae sunt opiniones, ut haud mirum videri possit, quod chemicus nostri aevi celeberrimus Berzelius de veritate sive realitate totius hujus phaenomeni dubitarit (1).

At priusquam tamen propriam hac de re opinionem proferam, praecipuas a variis viris doctis enuntiatas sententias percensere et dilucidare mihi liceat.

Averard (conf. Froriep's Notizen. No. 136. pag. 54) putat, hasce combustiones majori quantitate acidi phosphorici evoluta e cute hominum potui spirituo nimium adsuetorum fieri, unde deinde maxima quantitas gasis hydrogenii phosphoro juncti oriatur, quo substantia summe inflammabilis confletur.

Cui tamen opinioni haud facile quisquam consentiet, quum, unde hujus sententiae auctor acidum phosphoricum subito hauriat, difficile sit intellectu.

Chrn. Guil. Ritter passim jam phlogiston,

(1) Vide Berzelius neunter Bericht über die Fortschritte der Zoochemie, ubi ait: „Man würde wohl am besten thun, an eine Erklärung dieser Erscheinung nicht eher zu denken, als bis ihre Wirklichkeit ganz unwiderleglich von vorurtheilsfreien Personen erwiesen worden ist.“

od ubique per terram dispersum dicit, jam aërem inflammabilem sive gas hydrogenium causas incensa spontanea excitantes allegat. Attamen, si gas idem hydrogenium ignem incendere, vel potius ipsum ignitum fieri possit, certe sine ulla causa incedente, neque sine oxygenio accedente non possit.

Fortunatus Licetus narrat, anno 1597 anatomes professorem in theatro anatomico Pisano e stomacho cadaveris inflato, quem cultro inciderat, magnam aëris flatuosi vim prorumpentem vidisse, qui mota candela vivide exarserit. Similia phaenomena Bonami et celeberrimus ille Ruysch videre. Attamen hoc non est mirandum, nam in animalium testinis gas carboneo-hydrogenium valde inflammabile componi et magna in volumina colligi, scimus, quo, incensionis occasione data, ignes intensiores exhiberi possint. — Thomas Bartholinus (de vice hominum et brutorum) refert, in Russia haud raro fieri, ut homines inferioris ordinis in cauponis vulgaribus magnam spiritus frumenti multitudinem bibendo se inebrient, et deinde in plateas aëremque frigidum progressi concidant. Quo facto spiritus in ventriculo collectus purior per os assurgere et inde exiens inflammari dicitur.

Si hic quidem Bartholinus nullam causam ex-

ternam exstitisse credat, tamen ignis electricus, per
hiemes Russiae summe siccas et frigidas, ut novimus,
valde actuosus et efficax, incensionis focum facile
exhibere potuit.

Celeb. Rudolphi (in Grundriss d. Physiologie) putat,
electricum influxum semper esse necessarium in
hujusmodi combustionibus; quomodo autem re vera efficiantur,
hoc se explicare minime posse ingenue fatetur.

Jam multi falsissime de hac re sensisse videntur,
maxime tamen omnium fallebatur Cel. Kopp contendens,
spiritum vini minime transgredi in sanguinem ceterosque
corporum organicorum humores.

Satis enim notum et repetitis observationibus comprobatum est,
sanguinem, urinam et ipsum cerebrum aliasque partes
alcohole inebriatorum vel maxime redolere spiritum vini.
Nec adeo ad nostram spectat rem, utrum spiritus vini,
in sanguinem aliosque humores transeat, necne; sed in hoc
potissimum nobis vertitur cardo: num ex ore faucibusque
talimodo inebriatorum habitus spirituosus satis spissus
ad incendium surgere possit; quod negari vix potest,
si perpenderit, quanta alcoholis vis a potato-
ribus quibusdam magnis quotidie hauriatur, eamque
haud raro summe volatilem et ipsis oleis aethereis
subtilioribus impraegnata, qualia sunt olea aethe-

menthae piperitae, aurantiorum, absinthii, et
 smodi alia, quae minima ignis scintilla admota
 illime in vividam abeunt flammam. Quin imo hoc
 et e multis historiis fide dignissimis et maxime
 historia supra narrata, matronam Gallicam ipsum
 ritum Coloniensem compositum, quid scatet oleis
 hereis summe volatilibus, potum quotidianum as-
 asisse. Praeterea haud facile fugiet quemquam
 dicum practicum, permultas mulieres, praesertim
 ate proveciores, haud raro maxime abuti liquo-
 us aethereis, quales sunt liquor anodynus minera-
 Hoffmanni, vel ipsa Naphtha vitrioli. Unde
 si facile potuit, ut mulier minime potatrix habenda
 gnam liquoris inflammabilis quantitatem deglutiisse
 sset, quae ipsius halitum ad incendium praedispo-
 re valeret.

Recentiorem denique F. L. Huenefeld*) opinio-
 n de incendio et combustione c. h. spontaneis afferam.

Est secundum hunc auctorem combustio sponta-
 a productum transitus subitanei trium harum po-
 tiarum per vitae organicae processum ligatarum,
 is, caloris et electricitatis, in qualitatem organi-
 n, et insimul inflammationis et decompositionis,

*) Vid. Horn's etc. Archiv f. med. Erfahrung. 1830. Jul.
 . 784.

quas eadem una cum adjuvante circumdantis aëre oxygenio in materiis animalibus efficiunt, ita ut ex altera parte decompositionem putredinosam gignant.

Nunc autem, si auctorum opiniones complectimur et casus singulos supra enarratos consideramus; in gurgitata magna spiritus vini purioris, vel ipsis oleis aethereis impraegnati copia, e ventriculo calefacto multum halitum spirituosum per os assurgere debere reperiemus, qui halitui hydrogenio — carboneo e pulmonibus assurgenti mixtus, facillimam subituro spirituum incensionem. Reperimus porro, plerumque referri et semper fere nos suspicari posse, lumine admoto primum incensionem exordium esse datum et maxime per laryngem proserpsisse.

Contendunt plures hujus rei scriptores, combustionem c. h. spontaneam igiturque etiam incensionem vulgo dictam spontaneam, isti necessario praeviam, frequentiores in regionibus septentrionalibus praesertim in Russia, occurrere. Neque est dubitandum, quin res ita se habeat, quum in regionibus septentrionalibus, propter longiores et frigidiores hiemes et noctes, major et longior luminis et caloris artificialis sit necessitas, quumque non minus homines ex eadem ratione ad profusorem spirituosorum usum quasi coactos se opinentur.

Licet enim per recentiora tempora plurimae combustionis spontaneae historiae e Gallia nobis sint hactenus, tamen haud aegre credo, multo plures ex Asia nobis afferri potuisse, si vita hominum singulorum, qui maxime ebrietatis pestilentia destruuntur, in Asia, quanti in Gallia, haberetur.

At istorum tamen scriptorum opinioni contradicendum esse puto, qui majorem combustionum spontanearum in Russia frequentiam de sola majori et faciliori illarum regionum electricitate aërea, nec non de frequentiori spiritus vini et luminis calorem artificialium usu deducendam esse putant.

CORPORIS HUMANI USTULABILITAS.

Alterum et gravissimum combustionis c. h. spontaneae momentum est ejusdem corporis ustulabilitas et facultas, tacito igni interno vel succensioni innatae tacitae succumbendi.

Meretur hocce phaenomenon eo majorem sane mentionem, quod minor vel potius nulla hucusque in medicina ipsa est adhibita, licet quotidiana observatione cognoscatur, et jam dudum simus edocti, rerum combustibilium deflagrationem sive consumptionem igne aperto et flammante prorsus alia exhibere phaenomena, ac earundem rerum tacitam et bene tectam

incinerationem et ustulationem, omni flamma abse
et diligentissime suppressa.

Cuncta hominum corpora, combustione spontanea
destructa, surdo igne ustulata, non aperto igne
flammante conflagrata reperiabantur, igiturque
utensilia circumjacentia ac multo minus eorum ha
tacula in exitium rapta sunt, quod certo saepius
etum esset, si combustio flammans, non subustula
locum umquam habuisset.

Quomodo tamen incipiat ustulatio, omnium fac
lime intelligi posse mihi videtur, dummodo seque
tia perpenderit momenta:

1) In superioribus demonstratum est, ignem an
os et in ore ebriosorum accendi ex halitibus spin
tuosis et carboneo-hydrogeniis.

2) Ignes hoc modo in ore, in faucibus et l
rynge suborti, vel ultro vel potius inspirandi neces
sitate compulsi, in pulmones descendunt, eoque s
mul impediunt, quominus correpti alios in auxilium
vocare possint.

3) Quin autem pulmonum massa in hominibus
post magnas et repetitas alcoholis assumptiones fia
combustibilis ergoque ustabilis, dubitare vix possu
mus, si reputamus: subtiliores spiritus assumpti partes
oxygenio, carboneo et hydrogenio junctas, magnam

ae pulmonali combustibilitatem tribuere debere; combustiones quidem difficilius fieri in cavo clauso ter oxygenii penuriam vel totam absentiam, in ea autem pulmonum spongiosa tantam oxygenii multitudinem inclusam esse, ut in pulmonibus subustulatio effici possit.

Sic facile intelligitur, quomodo halitus igniti, in aptis thoracis organis, in abdomen liquoribus viscosis et adiposis scatens descendant, ibique irritationem partium ustulabilium efficiant.

CONDITIONES USTULATIONEM C. H. ADJUVANTES.

Quae conditiones quum Cel. Kopp perbene colligavit et disposuerit, eas ex hoc scriptore hic reperiri, una alterave addita, ubi res postulare videbitur.

Sunt igitur haec potissimum:

1) Fere semper mulieres, rarissime viri, incensu spontaneo sunt correptae. Verisimillime laxiorum telum cellulosa, ut recipiendis partibus adhibenda et alcoholicis sit aptior. Praeterea facile quomodo fieri potest, ut vetulae longa consuetudine in sum spirituum fortiorum multo majus abripiantur quam viri.

2) Omnes fere combustiones spontaneae vetu-

larum, plus 60 annos plurimum natarum, sunt
ctae. Cujus rei quidem perfacilis est explicatio
spicienti, his vetulis senilibus pulmones ad incend
dum satis siccos aptosque esse.

3) Interdum feminae infirmiores, ictericae
cachecticae huic malo succubuerunt, quae potatio
bus spirituosus deditae non videbantur. At verisim
lime in his quoque casibus ex eodem fonte o
clades. Si quidem non spiritum vini vulgare
liquorum saltem aethereorum magnam haud raro
piam ingurgitant.

4) Vitam combustae plerumque gesserant de
diosam et fere semper magna laborarunt obesita
quare corpora habuere alendo igni aptiora.

5) Ferme semper ignis prope combustas afflu
est visus.

6) Flammulae, super massis adhuc ustulantib
interdum apparentes, valde mobiles et aquam in
sam saepius quasi evitantes sunt inventae.

7) Locus, in quo ustulatio erat facta, multo i
pletus foetore squalide-empyreumatico, fumo foe
dissimo, et parietes humiditatibus sordide-unctu
sis obducti reperiabantur, quae phaenomena ex ust
lationibus massarum animalium mixtarum orient
videre consuevimus.

8) Trunco plerumque fere toto combusto, sin-
ae extremitates, haud raro caput quoque, igne
ctae apparebant.

9) Combustio spontanea plerumque per hiemis
idioris longiores noctes infelices infestabat pota-
es, at multo sane minus, ut omnes fere conten-
t scriptores, propter majorem et minus latentem
tempore electricitatem, sed propter multo mayo-
necessitatem et externae et internae calefa-
nis et luminis.

PARS QUARTA.

THERAPEUTICA, PROPHYLACTICA.

Curam incensio in cavo oris, faucium et pharyn-
jam coepta vix ullam admittere videtur, quum
celeriter plerumque procedat, ut infelicem jugu-

Optimum certe remedium liquor Ammonii ace-
concentratus Pharm. Bor., vel liquor Kali ace-
vel solutio Aluminis concentrata, si unus vel
er horum liquorum ad manus adesset, exhiberent.

Quod ad curam prophylacticam attinet, priva-
a potatoribus curam adhibere nullam possumus
eter admonitiones et dehortationes, quibus quidem
e nunquam exoptati fructus sunt percepti.

Multo magis autem certe publicis curis his
nbustionibus dirissimis occurri praecaverique pos-
si omnibus viribus pesti ebriositatis obniteremur.

V I T A.

Carolus Augustus Ludovicus Vilter natus sum anno hujus saeculi duodecimo Nauenae, patre Friderico Guilelmo, quem mihi jam puero mors eripuit, matre Dorothea e gente Guenther, quam per Dei gratiam etiam nunc superstitem ac salvam pio veneror animo. Primis literarum rudimentis imbutus sum in schola Nauensi et postea in Gymnasio Berolinensi leucophaeo, quo relicto, anno MDCCCXXXII civibus academiae medico-chirurgicae militaris sum adscriptus, in qua per tres annos et dimidium scholas frequentavi horum virorum:

Cel. Wolff sen. de hodegetice, logice et psychologia; Ill. Link de historia naturali, botanice et pharmacologia; Cel. Turte de physice et chemia et pharmacia; Ill. Mitscherlich de chemia organica et anorganica; Ill. J. Müller de physiologia; Ill. Schlemm de splanchnologia, syndesmologia, osteologia, anatomia corporis humani universa; Beat. Osann de materia medica, de fontibus medicatis; Beat. Fr. Hufeland de pathologia et therapia generali, de semiotice, de pathologia et therapia speciali; Cel. Eck de physiologia; Ill. Horn de pathologia speciali, de morbis syphiliticis, de morbis animi; Ill. Casper de arte formulas medicas concinnandi et de medicina forensi; Cel. Kluge de chirurgia generali, de ossibus fractis, de arte obstetricia, de arte fascias rite applicandi, de akiurgia; Ill. Juengken de chirurgia. Artem cadavera rite secandi Ill. Schlemm me docuit.

Exercitationibus clinicis medicis, chirurgicis, ophthalmiatricis virorum Ill. Wolff, Dieffenbach, de Graefe, Juengken, Kluge interfui.

Tempore studiorum absoluto pro meis officiis chirurgi munere in legione peditum secunda, duce Dr. Struve, viro humanissimo, per annum unum functus sum; tum ad legionem equestrem quartam missus, per tres annos et dimidium duce Dr. Doniges, viro doctissimo, usus sum. Deinde ad legionem praetorianam Alexandri Caesaris, cujus rebus medicis Richter, vir celeberrimus praeest, abire jussus sum.

Examine maturitatis absoluto in numerum civium universitatis Fridericae Guilaelmae adscriptus sum. Per duos annos et dimidium ibidem complura collegia frequentavi.

Quibus meis praeeptoribus gratias ago quam maximas semperque habebo.

Nunc vero tentaminibus, tam philosophico quam medico, nec non examine riguroso rite superatis, spero fore, ut dissertatione thesibusque rite defensis, summi in medicina et chirurgia honores in me conferantur.

T H E S E S.

1. Instrumentorum usus in partu difficili saepissime supervacaneus.
 2. In curanda hydrocele incisio punctioni praestat.
 3. Quies post coenam magis prodest quam motus.
 4. Partus praematurus sectioni caesareae et perforationi foetus est praeferendus.
-

V I T A.

Carolus Augustus Ludovicus Vilter natus sum anno hujus saeculi duodecimo Nauenae, patre Friderico Guilelmo quem mihi jam puero mors eripuit, matre Dorothea e genere Guenther, quam per Dei gratiam etiam nunc superstitem salvam pio veneror animo. Primis literarum rudimentis imbutus sum in schola Nauensi et postea in Gymnasio Berolinensi leucophaeo, quo relicto, anno MDCCCXXXII civibus academiae medicinae chirurgicae militaris sum adscriptus, in qua per tres annos et dimidium scholas frequentavi horum virorum:

Cel. Wolff sen. de hodegetice, logice et psychologia; I. Link de historia naturali, botanice et pharmacologia; Cel. Turpin de physice et chemia et pharmacia; Ill. Mitscherlich de chemia organica et anorganica; Ill. J. Müller de physiologia; Ill. Schlemm de splanchnologia, syndesmologia, osteologia, anatomia corporis humani universa; Beat. Osann de materia medica de fontibus medicatis; Beat. Fr. Hufeland de pathologia et therapia generali, de semiotice, de pathologia et therapia speciali; Cel. Eck de physiologia; Ill. Horn de pathologia speciali, de morbis syphiliticis, de morbis animi; Ill. Casper de arte formulae medicas concinnandi et de medicina forensi; Cel. Kluge de chirurgia generali, de ossibus fractis, de arte obstetricia, de artibus fascias rite applicandi, de akiurgia; Ill. Juengken de chirurgia Artem cadavera rite secandi Ill. Schlemm me docuit.

Exercitationibus clinicis medicis, chirurgicis, ophthalmiatricis virorum Ill. Wolff, Dieffenbach, de Graefe, Juengken et Kluge interfui.

Tempore studiorum absoluto pro meis officiis chirurgi muneris in legione peditum secunda, duce Dr. Struve, viro humanissimo per annum unum functus sum; tum ad legionem equestrem quam tam missus, per tres annos et dimidium duce Dr. Doniger, viro doctissimo, usus sum. Deinde ad legionem praetorianam Alexandri Caesaris, cujus rebus medicis Richter, vir celeberrimus praeest, abire jussus sum.

Examine maturitatis absoluto in numerum civium universitatis Fridericae Guilelmae adscriptus sum. Per duos annos et dimidium ibidem complura collegia frequentavi.

Quibus meis praeceptoribus gratias ago quam maximas semperque habeo.

Nunc vero tentaminibus, tam philosophico quam medico, nec non examine rigoroso rite superatis, spero fore, ut dissertationibusque rite defensis, summi in medicina et chirurgia honores in me conferantur.

T H E S E S.

1. Instrumentorum usus in partu difficili saepissime superflue caneus.
 2. In curanda hydrocele incisio punctioni praestat.
 3. Quies post coenam magis prodest quam motus.
 4. Partus praematurus sectioni caesareae et perforationi foetus est praeferendus.
-

NARROW GUTTERS

(1-2 CHARACTERS

LOST ON

SEVERAL PAGES)